

Poseta sa školom

U zimu 1953-e godine sam imao 10 godina i išao u treći razred osnovne škole "Oton Župančić" u Zemunu (kasnije nazvana "Desanka Maksimović") i učiteljica mi je bila Dara Babić koja je posle još nekoliko godina penzionisana. To je bilo doba velikog entuzijazma u izgradnji zemlje kada je nama deci pričano o novom dobu i o petogodišnjem planu posle kojeg će naša zemlja veoma napredovati u izgradnji srećnije budućnosti. Naravno u socijalizmu ništa nije nemoguće.

Sećam se pesmice iz bukvara (ili čitanke za drugi razred):

Bila je slika traktora koji ore njivu i ispod slike ova pesmica koja mi i danas ne izlazi iz glave:

*Vidi ,vidi družo mili
šta su ljudi izmislili
da bez konja i bez ama
ta mašina ore sama*

Naravno traktori će orati naše njive, izgradiće se veliki kanali Dunav-Tisa-Dunav koji će navodnjavati njive u celoj Vojvodini, a na reci Drini kod Zvornika kao i na neretvi kod Jablanice će se izgraditi velike Hidrocentrale koje će našu industriju snabdevati potrebnom električnom energijom.

U tom dobu i u takvoj atmosferi stigla je vest da je na našem moru uhvaćen ogroman kit. U novinama je bila slika i opis kako je uhvaćen. Naravno da je bilo normalno da i oni koji ne žive na moru trebaju da dobiju priliku da vide to čudo od kita. Pisalo je da će biti izložen u Ljubljani pa u Zagrebu i da će stići i u Beograd. Mi deca smo bili vrlo radoznali i sa nestrpljenjem smo očekivali da sopstvenim očima vidimo tu znamenitost. Došao je i taj dan i mi smo organizovano sa našom učiteljicom "putovali" za Beograd i na trgu Republike posmatrali, razgledali i divili se tome šta sve postoji na ovome svetu. Bio je mraz i veoma hladno tako da je kit bio sav zaleđen. Mene je zaokupljalo pitanje šta će posle biti sa kitom, ali to nikad nisam saznao. Sećam se samo da je u jednom od tadašnjih brojeva humorističkih novina "Jež" bila jedna pesmica koja je sa ironijom pored ostalog spominjala i kita. Mislim da se obraćala domaćicama i da je bilo nešto o mleku u prahu i o jajima u prahu (što smo svi tada dobijali) a Kit je pomenut:

**...a kolače, izvolite kasti
sad pravite od kitove masti..**

Možda se u tadašnjim brojevima Ježa može naći ta cela pesmica i to bi se uklapalo u izložbu "sećanja na kita"

Napomena o "putovanju": Tada smo mi Zemun osećali kao poseban grad (mislim da je bilo oko 35000 stanovnika) i nije postojao Novi Beograd. Za nas decu je odlazak u Beograd bio pravo "putovanje" kao i kasnije jednodnevni izlet vozom od Zemuna (stanica "Franctal") pa sve do Batajnice (naravno uz jedenje u vozu – piletine ili konzerve sardine)

Mihael Cajlan